

Opole, 2024.08.07

NRU.8361.320.2024

DECYZJA Nr 87 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572),

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy J [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO], prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą M [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], NIP: [REDAKTOWANO], REGON: [REDAKTOWANO], **karę pieniężną w wysokości 400 zł** (słownie złotych: czterysta 00/100), z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

W dniu 20.05.2024 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił przedsiębiorcę J [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO], zwanego dalej *Stroną*, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą M [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie legalności prowadzonej działalności gospodarczej, prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych produktów oraz prawidłowości i rzetelności przekazywanych konsumentom informacji przy sprzedaży na odległość.

W dniach 05 i 11.06.2024 r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.320.2024 z dnia 04.06.2024 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH* przeprowadzili kontrolę sklepu internetowego należącego do *Strony*, dostępnego pod adresem [REDAKTOWANO]

Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy ocenili między innymi przestrzeganie przez *Stronę* przepisów dotyczących prawidłowości uwidaczniania cen w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

W toku czynności kontrolnych inspektorzy sprawdzili uwidacznianie cen i cen jednostkowych 100 towarów oferowanych do sprzedaży na stronie sklepu internetowego [REDAKTOWANE], stwierdzając nieprawidłowości w odniesieniu do 20 z nich, polegające na braku uwidocznienia cen jednostkowych.

Nieprawidłowości dotyczyły niżej wymienionych towarów:

1. PREZERWATYWY ORIGINAL TRANSPARENT (12 szt.); 2. PREZERWATYWY MISTER SIZE ROZMIAR 64 (3 szt.); 3. ŻEL WATERFEEL NATURAL (175 ml); 4. ŻEL SWISS NAVY WARMING (59 ml); 5. ŻEL WATER GLIDE WARMING (300 ml); 6. ŻEL FRENCH KISS MALINA (75 ml); 7. SERUM BEAUTY BOOTY (150 ml); 8. CLEANER WATERFEEL SPRAY DEZYNFEKUJĄCY (150 ml); 9. OLEJEK DO MASAŻU SHUNGA SEDUCTION (240 ml); 10. FEROMONY APOLO (20 ml); 11. FEROMONY FAME WOMEN (50 ml); 12. FEROMONY NEXT MĘSKIE (80 ml); 13. ŚWIECA DO MASAŻU ATHENS (33 g); 14. OLEJEK DO MASAŻU HEAVEN (120 ml); 15. ŚWIECA SHUNGA APHRODISIA (30 ml); 16. YESFORLOV ŚWIECA DO MASAŻU (120 g); 17. OLEJEK DO MASAŻU SENZE SPEARMINT ROSE ORANGE (75 ml); 18. MGIEŁKA DO POŚCIELI YESFORLOV (20 ml); 19. ŚWIECA DO MASAŻU AMOREANE CARIBBEAN PASSION (30 ml); 20. ŚWIECA DO MASAŻU LONDON (120 g).

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług, przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Wskazane nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (numer akt NRU.8361.320.2024) oraz w Załączniku nr 1 do protokołu kontroli – „Zestawienie towarów sprawdzonych pod kątem uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych oferowanych do sprzedaży na stronie internetowej [REDAKTOWANE] wg stanu na dzień 05.06.2024 r.”, a także na dołączonych do akt sprawy wydrukach ze strony kontrolowanego sklepu internetowego.

W czasie kontroli *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze i uzupełniła brakujące ceny jednostkowe, doprowadzając do stanu zgodnego z prawem. W związku z powyższym odstąpiono od wydania decyzji z art. 18 ust. 1 pkt 1 *ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej* (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 312) zarządzającej niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Mając na uwadze wyniki kontroli, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1

ustawy o informowaniu o cenach.

Pismem z dnia 19.07.2024 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* o przekazanie informacji dotyczącej wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w roku podatkowym 2023.

W dniu 31.07.2024 r. *Strona* osobiście dostarczyła do tut. Inspektoratu pismo, w którym złożyła oświadczenie dotyczące wielkości osiągniętych przychodów w roku 2023, zgodne z deklaracją roczną PIT-36L oraz wypowiedziała się w sprawie. W przedmiotowym piśmie *Strona* podniosła, że sprzedaż internetowa jest działalnością poboczną i nie przynosi znacznych korzyści finansowych oraz że 20 zakwestionowanych produktów stanowi znikomy procent całości produktów widocznych w sklepie internetowym. Ponadto *Strona* wyjaśniła, iż niewidoczność cen jednostkowych wynikało z błędu systemowego, który został wyeliminowany w trakcie czynności kontrolnych. Przedstawione oświadczenie oraz wyjaśnienia *Opolski WIIH* uwzględnił w toku prowadzonego postępowania administracyjnego.

Niezależnie od powyższego, informację w zakresie osiągniętego przez *Stronę* przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej za rok 2023 *Opolski WIIH* uzyskał także od Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w [REDAKTOWANE].

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona, prowadząc sklep internetowy dostępny pod adresem [REDAKTOWANE], nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych przy 20 towarach na 100 objętych kontrolą.

Sposób uwidaczniania cen jednostkowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, szczegółowo reguluje § 3 oraz § 4 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl § 3 ust. 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* – cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacza się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę oraz cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacza się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;

- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Zgodnie z § 4 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* – cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności lub podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone powyżej, o czym stanowi § 4 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając **stopień naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* jest odpowiedzialna za brak uwidocznienia cen jednostkowych przy 20 towarach na 100 objętych kontrolą.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób

niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Cena towaru, poza jego marką, pojemnością i przeznaczeniem jest podstawowym czynnikiem determinującym wybór danego towaru spośród innych dostępnych w ofercie handlowej sklepu. Brak cen jednostkowych przy oferowanych do sprzedaży towarach uniemożliwił konsumentom świadomy wybór i porównanie cen towarów podobnych. Z tego względu ceny jednostkowe są szczególnie istotne, ponieważ dają konsumentowi możliwość porównania cen ustalonych za daną jednostkę towaru, w przeliczeniu na litry, kilogramy, metry, sztuki – a co za tym idzie pozwalają na świadomy wybór towaru, który spełnia indywidualne oczekiwania konsumenta. Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze, w szczególności o jego cenie i cenie jednostkowej, których wysokość często jest decydująca przy podejmowaniu decyzji o zakupie.

Waga i skala naruszenia są istotne, ponieważ brak cen jednostkowych stwierdzono w odniesieniu do wszystkich skontrolowanych towarów, przy których istniał obowiązek ich uwidocznienia. Stan faktyczny zebrany w aktach sprawy wskazuje na to, że *Strona* nie była świadoma ciężącego na niej obowiązku w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych. Ogółem nieprawidłowości stwierdzono w odniesieniu do 20% towarów objętych kontrolą.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**. Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przypadek niewykonania przez *Stronę* obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. *Opolski WIIH* zważył także, że w czasie kontroli zostały podjęte dobrowolne działania naprawcze i uzupełniono brakujące ceny jednostkowe.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Opolski WIIH* przesłankę wielkości obrotów i przychodu ocenił na podstawie informacji dostarczonej przez *Stronę* w dniu 31.07.2024 r. oraz informacji uzyskanej od Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w [REDACTED].

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z przesłanek:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwa warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak uwidocznienia cen jednostkowych przy wszystkich skontrolowanych towarach, przy których istniał obowiązek ich uwidocznienia. Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły 20% skontrolowanych towarów, zatem wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą. Konsumenci zostali pozbawieni istotnych informacji dotyczących oferowanych towarów, wymaganych na podstawie przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*. Dlatego też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez uzupełnienie brakujących cen jednostkowych zgodnie z obowiązującymi przepisami, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie ww. warunków.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art.189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i aby uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona

administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia z *ustawy o informowaniu o cenach* kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 *ustawy o informowaniu o cenach*. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

1. usunięcie naruszenia prawa lub
2. powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu, odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. *Strona* nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią na mocy art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, bowiem nie uwidoczniała cen jednostkowych, przy wszystkich skontrolowanych produktach, przy których miała obowiązek je uwidocznić. Podkreślić należy, iż cena jednostkowa musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie. Wobec powyższego, charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 - 5 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek, *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości 400 zł. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom, zakres naruszenia oraz działania podjęte przez *Stronę* w celu wyeliminowania nieprawidłowości, *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Aneta Rabczyńska

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. J [redacted] M [redacted]
M [redacted] J [redacted] J [redacted] M [redacted]
[redacted]
[redacted]
2. Wyd. BA
3. aa

AH/PT